

[Ninn-Hansen.]

dumme os uden at få revet det i næsen i al evighed. Det er for sagens skyld, vi lukker dørene.“

Senere henvises der også til, at de lukkede døre er nødvendige, fordi politik er blevet noget for eksperter på samme måde som atomfysik og lægevidenskab.

Jeg tror ikke, der er nogen i det høje ting, som vil gå ind for et forsvar som dette. Så kan man selvfølgelig sige — som vel også nogle vil være tilbøjelige til — at denne kritik, der altså på nogle områder skyder over målet, er en kritik, man ikke skal tage hensyn til, en kritik, man meget vel kan overhøre. Jeg tror imidlertid ikke, det er rigtigt, hvis man overhører denne kritik. Jeg tror, at der i forbindelse med behandlingsmåden, med den orientering, der gives i det høje ting, og angående spørgsmålet om forbindelse med offentligheden kan fremføres ting, som bør bevirke reformer, ændringer i forhold til det, vi har i dag.

Det er vel af praktiske grunde således, at man ikke kan lukke alle udvalg op; der er vel steder, f. eks. det udenrigspolitiske nævn, hvor forhandlingerne bør være hemmelige; men selv om man ikke kan lukke alle udvalg op, tror jeg, det ville være formålstjenligt, hvis man gjorde det for de vigtigste udvalgs vedkommende, bl. a. finansudvalget. Jeg tror også, det ville være rigtigt at give pressen, radioen og fjernsynet adgang til vigtige udvalgs møder og på den måde give befolkningen lejlighed til at følge, hvad der sker. Der er jo gennem radioens og fjernsynets virksomhed blevet bedre muligheder end tidligere for at orientere befolkningen om, hvad der foregår på Christiansborg, og det sker da også gennem transmissionerne af de store debatter herinde, men jeg er ikke sikker på, at disse transmissioner giver det helt rigtige billede af arbejdet på Christiansborg; jeg tror, det ville være en fordel, om man kunne få udvalgsarbejdet med.

Så kompliceret som hele lovgivningsarbejdet er, er der vel enighed om, at det betyder uhyre meget for en forsvarlig behandling af sagerne, at man overholder de regler, der findes i grundloven og i forretningsordenen. Det er jo også således, at tingets højtærede formand ved flere lejligheder har taget det

ene eller andet initiativ for, at ikke alene bestemmelseernes ord, men også deres ånd skulle overholdes, så man fik gennemført en forsvarlig behandling af sagerne. Det er ikke længe siden, at tingets formand i en radiotale også kom ind på tilrettelæggelsen af arbejdet; men jeg vil gerne sige, at jeg ikke synes, det ønske, formanden dér fremførte om at få en jævn tilrettelæggelse af arbejdet, er blevet opfyldt. Hvis man ser på forholdene i dette efterår, synes jeg, man må indrømme, at der har været perioder, hvor man nærmest har kørt tomgang herinde, medens arbejdet til andre tider — mod periodens slutning — foregår i et tempo, som næsten nærmer sig det, der skal påbegyndes i Forum i aften. Jeg tror, det ville være rigtigt, om man i dette spørgsmål fulgte formandens anyisninger, og når vi har en flertalsregering, der har haft tid til at forberede lovgivningen, er det ikke helt forståeligt, at denne regering ikke ved forelæggelsen af lovgivningsstoffet har kunnet opfylde det ønske, der er fremsat om en jævn fordeling af folketingets arbejdsstof. Over for offentligheden betyder det noget at have den rigtige tilrettelæggelse af arbejdet, for den ujævne gang betyder, at offentligheden ikke har nogen virkelig mulighed for at blive orienteret alsidigt, fordi pressen ikke kan følge med i de perioder, hvor lovgivningsstoffet hober sig op.

Må jeg i forbindelse med et andet spørgsmål sige, at jeg synes ikke, orienteringen i det høje ting helt er blevet således, som man kunne forvente efter de ændringer, der skete ved den nye grundlov. Der er jo i forretningsordenen blevet givet en adgang for ministrene til at give redegørelser i tinget. Jeg har set efter, hvor mange redegørelser der er givet i de fire år, denne praksis har virket, og ser man bort fra den årligt tilbagevendende regeringserklæring og den økonomiske årsoversigt, viser det sig, at der af ministrene i de fire år kun er afgivet seks redegørelser, og i et par tilfælde har det endda været således, at man fra anden side har anmodet om at få disse redegørelser. Jeg synes, der her er en mulighed for at give en orientering, som regeringen burde udnytte; det gælder det indenrigspolitiske stof, det gælder delvis også det udenrigspolitiske stof, at det vil være rigtigt ved lejlighed at